

Εισηγητική ομιλία του Προέδρου του Συνδικάτου Οικοδόμων Αθήνας, Γιάννη Τασιούλα

Το ζήτημα που κουβεντιάζουμε αποκτά ιδιαίτερη σημασία, γίνεται επίκαιρο γιατί συνδέεται άμεσα με τα πρόσφατα αντιλαϊκά αντιδραστικά μέτρα που πήρε η κυβέρνηση μαζί με τους ομογάλακτους της ΝΔ και ΛΑΟΣ.

Μέτρα που θα επιδεινώσουν ακόμα περισσότερο τη ζωή της εργατικής λαϊκής οικογένειας, του οικοδόμου.

Η αύξηση του ορίου συνταξιοδότησης, η κατάργηση των ΒΑΕ θα πολλαπλασιάσει τα εργοδοτικά εγκλήματα τόσο στο χώρο δουλειάς, όσο και γενικότερα.

Είναι δυνατόν ο οικοδόμος, ο εργάτης της τσιμεντοβιομηχανίας, της χαλυβουργίας, της τουβλοποιίας, του ξύλου να φθάσουν στα 65 να πάρουν σύνταξη;

Η αυστηροποίηση του νόμου για τις αναπηρικές συντάξεις οδηγεί τους εργαζόμενους του κλάδου να γίνουν επαίτες για να ζήσουν, αφού ουσιαστικά τους στερούν το δικαίωμα της αναπηρικής σύνταξης.

Σκεφτείτε συνάδελφοι, ότι η πλειοψηφία του κλάδου πάσχει από μυοσκελετικά προβλήματα, δερματοπάθειες, πνευμονοκονιάσεις κλπ.

Πώς θα ανταπεξέλθει ο οικοδόμος, ο εργαζόμενος του κλάδου στις δαπάνες της ιατρικής, φαρμακευτικής, νοσοκομειακής περίθαλψης που αυξάνονται? Ταυτόχρονα η υποβάθμιση της δημόσιας υγείας θα έχει άμεσες συνέπειες στον οικοδόμο που τις έχει ανάγκη πολύ συχνά λόγω της φύσης του επαγγέλματος

Μας οδηγούν να πεθαίνουμε στο δρόμο ή να μας στραγγαλίζουν οικονομικά εμάς και τις οικογένειές μας οι επιχειρηματικοί όμιλοι που δρουν στο χώρο της υγείας.

Γιαυτό επιβάλλεται να δυναμώσει ο αγώνας των εργαζομένων ενάντια στην αντεργατική πολιτική.

Ιδιαίτερα σήμερα σε συνθήκες καπιταλιστικής κρίσης που το κεφάλαιο συνεχίζει την κερδοφορία του ιδιοποιούμενο τον πλούτο που παράγουν, όχι μόνο δεν πρέπει να δεχτούν αφαίρεση δικαιωμάτων και καταχτήσεων, αλλά αντίθετα επιβάλλεται να διεκδικήσουν το δρόμο ανάπτυξης που βάζει στο επίκεντρο τη ζωή τους και την ικανοποίηση των εργατικών λαϊκών αναγκών.

Πολύ περισσότερο που η σωρευμένη εμπειρία που υπάρχει αποδεικνύει, ότι παρά τον τεράστιο πλούτο, παρά τα επιστημονικά – τεχνολογικά επιτεύγματα, η κατάσταση στους εργασιακούς χώρους αλλά και στο σύνολο της ζωής των εργατών χειροτερεύει, η εκμετάλλευση αυξάνεται, εργατικές οικογένειες εξαθλιώνονται συνέπεια της πολιτικής που εφαρμόζεται τόσα χρόνια είτε από ΠΑΣΟΚ, είτε από τη ΝΔ και στόχο έχει να διασφαλίσει και να μεγιστοποιήσει την κερδοφορία του κεφαλαίου με μείωση μισθών, ξεχαρβάλωμα όλου του κοινωνικού χαρακτήρα της ασφάλισης, πετώντας στο δρόμο και χωρίς δουλειά χιλιάδες εργαζόμενους.

Αυτή η κατάσταση συνθέτει ένα εκρηκτικό πεδίο για το σύνολο της ζωής των εργατών. Βάζει στο στόχαστρο την υγεία της εργατικής τάξης στο χώρο δουλειάς, στον τόπο κατοικίας, όπου ζει και αναπνέει ο εργαζόμενος.

Στόχος της σημερινής ημερίδας είναι να ανοίξουμε το ζήτημα της υγιεινής και ασφάλειας των εργαζομένων στη βάση συνολικά της «πρώρης φθοράς της εργατικής δύναμης, στην πρόωρη φθορά της υγείας των εργαζομένων», να αναδείξουμε τη βασική αιτία του προβλήματος που είναι η καπιταλιστική ανάπτυξη. Αυτή η ανάπτυξη εκτόξευσε στα ύψη τα κέρδη των κατασκευαστικών ομίλων σε δημόσια και ιδιωτικά έργα μέσα από την αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης των εργαζομένων. Με εξαντλητικά ωράρια, δουλειά από ήλιο σε ήλιο, με εντατικοποίηση της δουλειάς. Η καπιταλιστική ανάπτυξη πετάει στο

δρόμο , χωρίς δουλειά χιλιάδες εργαζόμενους και εξαθλιώνει τις εργατικές λαϊκές οικογένειες για να αυγατίζουν τα κέρδη των καπιταλιστών.

Κατά συνέπεια το ζήτημα εστιάζεται στους δύο δρόμους ανάπτυξης. Από τη μια την καπιταλιστική ανάπτυξη που τη θρέφει το αίμα της εργατικής τάξης, από την άλλη την ανάπτυξη που έχουν ανάγκη τα λαϊκά στρώματα, η εργατική τάξη.

Συνάδελφοι,

Τα στοιχεία από την απώλεια ζωής χιλιάδων συναδέλφων στα κάτεργα της εργοδοσίας είναι συγκλονιστικά. Μόνο την τελευταία 10ετία οι νεκροί εργάτες ήταν 1250 και απ' αυτούς οι οικοδόμοι ήταν πάνω από 600.

Τα τελευταία χρόνια παρουσιάζεται μείωση των ατυχημάτων στις κατασκευές. Αυτό δεν οφείλεται στη λήψη μέτρων ασφαλείας της εργοδοσίας, ούτε σε τυχόν εντατικούς ελέγχους των υποβαθμισμένων μηχανισμών του Υπουργείου Εργασίας, αλλά στη μεγάλη ανεργία που έχει εμφανιστεί στον κλάδο.

Ανεργία που φθείρει εκτός των άλλων, την υγεία του άνεργου και της οικογένειάς του. Στοιχείο όμως στο οποίο συνειδητά κλείνουν τα μάτια και η σημερινή κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, αλλά και όλα τα κόμματα που η αγωνία τους είναι πώς θα διασφαλιστούν τα συμφέροντα του κεφαλαίου. Στο όνομα της ανταγωνιστικότητας και της καπιταλιστικής ανάπτυξης διεξάγεται ένας ανελέητος πόλεμος με θύματα τους εργάτες και τις οικογένειές τους.

Η αιμορραγία σε ανθρώπινες ζωές θα συνεχίζεται, ο αριθμός των σακατεμένων εργατών θα μεγαλώνει όσο η ανάπτυξη θα γίνεται με γνώμονα το κέρδος.

Η συναίνεση με μια τέτοια ανάπτυξη είναι ολέθρια για την εργατική τάξη. Ιδιαίτερα σήμερα που είναι σε εξέλιξη μια πρωτόγνωρη επίθεση κεφαλαίου, κυβέρνησης, ΝΔ, ΛΑΟΣ, ΕΕ, ΔΝΤ με την ευθύνη των διάφορων άλλων ευρωλάγων και των ηγεσιών ΓΣΕΕ – ΑΔΕΔΥ, που προσπαθούν να βάλουν εμπόδια στη ριζοσπαστικοποίηση των εργαζομένων, τα προβλήματα των

εργαζομένων θα μεγαλώσουν. Με την εμφάνιση νέων προβλημάτων, νέων επαγγελματικών ασθενειών, το εργασιακό στρες θα οξυνθεί, επεκτείνονται οι ψυχικές ασθένειες και τα μυοσκελετικά προβλήματα.

Μόνο τυχαίο δεν είναι, ότι αυξήθηκαν οι αυτοκτονίες το τελευταίο διάστημα λόγω των αδιέξοδων που βρίσκονται οι εργαζόμενοι που μένουν από δουλειά, που κάτω από το βάρος χρεών οδηγούνται σ' αυτό το αποτέλεσμα. Το ίδιο ισχύει και σε άλλες καπιταλιστικές χώρες. Είναι χαρακτηριστικό το παράδειγμα στην TELECOM της Γαλλίας με τις αυτοκτονίες των εργαζομένων. Είναι μια ακόμη απόδειξη της καταστροφικής δράσης του κεφαλαίου στις ζωές των εργατών. Βέβαια εμείς δεν συμφωνούμε με τις αυτοκτονίες που δείχνουν ότι η έλλειψη ταξικού κινήματος και ταξικού προσανατολισμού, η μη ένταξη των εργαζομένων μέσα σε ένα τέτοιο κίνημα μπορεί να οδηγήσει τους εργαζόμενους σε λάθος αποφάσεις. Αντίθετα, απέναντι στην εγκληματική δράση του κεφαλαίου μια είναι η αποτελεσματική απάντηση: Συμμετοχή των εργαζομένων στο ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα και ολομέτωπη σύγκρουση με την πολιτική του κεφαλαίου για την οικοδόμηση της εξουσίας της εργατικής τάξης και των συμμάχων της.

Συνάδελφοι,

Όταν μιλάμε για εργατικό ατύχημα στο πίσω μέρος του κεφαλιού μας έχουμε κυρίως το ατύχημα, που προκύπτει από ελλιπή μέτρα προστασίας, που μπορεί να είναι θανατηφόρο ή βαρύς τραυματισμός. Οι συνθήκες όμως και οι όροι εργασίας μπορεί να οδηγήσουν και σε επαγγελματικές ασθένειες και σε πρόωρη φθορά της υγείας. Αυτό είναι τεράστιο ζήτημα και περικλείει όλα εκείνα τα στοιχεία που έχουν να κάνουν με τις συνθήκες δουλειάς και τους επαγγελματικούς κινδύνους που περικλείει, τις εργασιακές σχέσεις, την ηλικία συνταξιοδότησης, το χρόνο εργασίας, αλλά και τις συνθήκες διαβίωσης, τον τόπο κατοικίας, τον ελεύθερο χρόνο, το χρόνο ανάπαυσης, τη διατροφή κλπ.

Ο οικοδόμος, ο εργαζόμενος, του κλάδου δεν κινδυνεύει να χάσει τη ζωή του ή να πάθει σοβαρό ατύχημα μόνο στο χώρο δουλειάς, αλλά είναι σε διαρκή

κίνδυνο η ζωή του από τις συνέπειες που προκύπτουν από την εργασία του και του όρους που την παρέχει.

Η απώλεια ζωής προέρχεται και από επαγγελματικές ασθένειες που ως γνωστό δεν καταγράφονται, όπως για παράδειγμα οι πνευμονοκοκκιάσεις, καρκίνος του πνεύμονα από την έκθεση σε αμίαντο, αλλεργικές διαταραχές, Επαγγελματική βαρηκοΐα και κώφωση, Αρθροπάθειες και αγγειοκινητικά προβλήματα. Μυοσκελετικές διαταραχές.

Οι μικρές θερμοκρασίες, η υγρασία το χειμώνα και οι υψηλές θερμοκρασίες το καλοκαίρι, που υποχρεώνονται να δουλεύουν οι οικοδόμοι έχουν σοβαρές συνέπειες στην υγεία τους (θερμική καταπόνηση, καρκίνο του δέρματος από την ηλιακή ακτινοβολία, κ.ά.). Σε όλα αυτά πρέπει να προστεθεί, η εντατικοποίηση της εργασίας, οι υπερωρίες, που οδηγούν σε κόπωση, άγχος, που επιβαρύνουν ακόμη περισσότερο την υγεία.

Οι εργοδότες δεν πληρώνουν γι αυτές τις ασθένειες, αφού δεν αναγνωρίζονται και δεν καταγράφονται ως επαγγελματικές, αλλά ως «κοινή νόσος». Δεν έχουν καμία επίπτωση από το γεγονός ότι δε λαμβάνουν κανένα μέτρο για την πρόληψη αυτών των ασθενειών παρότι υπάρχουν πολλά μέσα και τεχνικές για να μειωθούν και να εξαλειφθούν οι παράγοντες που οδηγούν σε αυτές. Αντίθετα, οι εργάτες αρρωσταίνουν και πληρώνουν από πάνω οι ίδιοι και τα ασφαλιστικά τους ταμεία για την αποκατάσταση της υγείας τους, στο εμπορευματοποιημένο σύστημα υγείας - πρόνοιας.

Καμία από αυτές τις ασθένειες δεν αναγνωρίζεται και δεν καταγράφεται στην πράξη ως επαγγελματική.

ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΙ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΙ

Το κράτος ενώ πληρώνει 300 εκ. ευρώ το χρόνο για στρατιωτικές αποστολές στο εξωτερικό, αρνείται να πάρει μέτρα ενίσχυσης των μηχανισμών ελέγχου σε ανθρώπινο επιστημονικό δυναμικό, στην απόκτηση μέσων,

μηχανημάτων, υλικοτεχνικής υποδομής κλπ. Αυτή είναι η κατάσταση και φανερώνει το πώς αντιμετωπίζουν την ζωή του εργαζόμενου. Οι όποιες εξαγγελίες κάνουν σχετικές με την υγιεινή και ασφάλεια γίνονται για να αποκρύψουν τις ευθύνες τους και να συγκαλύψουν τις αιτίες του προβλήματος.

Απ' την άλλη η ΓΣΕΕ έχει δύο Ινστιτούτα τα οποία ασχολούνται με ημερίδες και έκδοση ιλουστρασιών βιβλίων χωρίς αντίκρισμα, δεν ασχολείται όμως με την ουσιαστική έρευνα γύρω από τα ζητήματα της ΥΑΕ.

Έχει ευθύνη για την κατάσταση που επικρατεί στους χώρους δουλειάς γιατί στηρίζει μέχρι κεραίας την πολιτική του κεφαλαίου. Κινείται στην λογική της ανταγωνιστικότητας, την ενίσχυση των κινήτρων για την τόνωση της επιχειρηματικής δράσης που συνεπάγεται εντατικοποίηση της δουλειάς, απολύσεις, στην λογική «ότι όλα θυσιάζονται στο βωμό της κερδοφορίας του κεφαλαίου και κάτι θα περισσέψει και για τους εργάτες».

Αυτή την λογική την απορρίπτουμε.

Στην κατάσταση αυτή που υπάρχει στους χώρους δουλειάς συμβάλλει η ανυπαρξία ουσιαστικών ελέγχων από τους κρατικούς ελεγκτικούς μηχανισμούς σε ό,τι αφορά την εφαρμογή των κανόνων Υγείας και Ασφάλειας της Εργασίας, τα ελάχιστα πρόστιμα που επιβάλλονται για τη μη εφαρμογή τους, αλλά και η προσπάθεια στην πλειοψηφία των περιπτώσεων (π.χ. μετά από εργατικό ατύχημα) μετατόπισης της εργοδοτικής ευθύνης στους εργαζόμενους (δεν φόραγε το κράνος), στον τεχνικό Ασφάλειας, στον επιβλέποντα μηχανικό κλπ. Με αυτό τον τρόπο, η πλειοψηφία των εργοδοτών διαφεύγει ατιμώρητη ή με μικρά χρηματικά πρόστιμα ακόμα και σε θανατηφόρα εργατικά ατυχήματα.

Προσθέτοντας, σε όλα αυτά και τις συνθήκες διαβίωσης που η ανέχεια, η ανεργία, υποχρεώνει κάθε εργαζόμενο να βιώνει, αβίαστα βγαίνει το συμπέρασμα, ότι η εργατική δύναμη είναι σε διαρκή φθορά από τη μόνιμη και σταθερή εκμετάλλευση του κεφαλαίου.

Συμπερασματικά, όχι μόνο δεν έχουμε βελτίωση των συνθηκών και όρων εργασίας για το σύνολο των εργαζομένων, αλλά ακριβώς το αντίθετο. Η υγεία του φθηνού, ευέλικτου, δια βίου καταρτίσιμου και περιπλανώμενου εργαζόμενου κινδυνεύει συνολικά από το κεφάλαιο.

Οι στόχοι πάλης που έχουμε σηματοδοτούν τα συμφέροντα των εργαζομένων προς αυτή την κατεύθυνση.

Παλεύουμε για:

- Σύνταξη στα 55 χρόνια. Αποκλειστικά υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση σύμφωνα με τις ανάγκες μας.
- 6ωρο – 5νθήμερο – 30ωρο.
- Αυξημένο μεροκάματο.
- Περισσότερες μέρες άδειας.
- Κατάργηση των ελαστικών μορφών απασχόλησης.
- Δημιουργία κρατικού σώματος γιατρών εργασίας και τεχνικών ασφαλείας ενταγμένο σε ένα αποκλειστικά δημόσιο σύστημα υγείας – πρόνοιας.
- Κατάργηση των ΕΞΥΠΠ.
- Την εκλογή και ουσιαστική λειτουργία επιτροπών υγείας στους χώρους δουλειάς.
- Την κατοχύρωση της ασφαλιστικής κάλυψης του επαγγελματικού κινδύνου με εισφορά που θα καταβάλλει ο εργοδότης.

Υπάρχουν σήμερα όλες οι δυνατότητες για να περάσει η ζωή της εργατικής τάξης σε ανώτερο επίπεδο ευημερίας και όχι να εξαθλιώνεται. Προϋπόθεση η πάλη για τη λαϊκή εξουσία – λαϊκή οικονομία. Εκεί καταθέτουμε όλες τις δυνάμεις μας και όσες θυσίες χρειαστεί να κάνουμε.